Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 48. 1937.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Paweł Świtała — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 4 grudnia 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 24 listopada 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc grudzień 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Mon. Pol. Nr. 276 z dnia 30 listopada 1937 r.)

Rozporządzenie
Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 października 1937 r.

o rozmieszczeniu, liczebności i zaopatrzeniu miejscowych straży (pogotowi) pożarnych i uznaniu straży pożarnych za miejscowe.

Na podstawie art. 10 pkt. 1), 2) i 4) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) zarządzam co następuje:

I. O rozmieszczeniu i liczebności miejscowych straży i okręgowych pogotowi pożarnych.

§ 1.

Rozmieszczenie straży pożarnych powinno być takie, aby obszar działania straży obejmował w zasadzie jedno osiedle.

Starosta może zezwolić na utworzenie dla kilku osiedli położonych na obszarze jednej gminy wspólnej straży pożarnej, jeżeli straż taka będzie w stanie zapewnić na obszarze swego działania należytą ochronę przed pożarami i innymi klęskami.

§ 2.

W gminach miejskich, których obszar wynosi ponad 50 km², straż powinna być podzielona na oddziały, rozmieszczone w różnych dzielnicach miasta. W innych gminach straż może być podzielona na oddziały, o ile warunki miejscowe tego wymagają.

Oddział stanowi samoistną jednostkę straży pożarnej i może składać się najwyżej z 3 plutonów.

§ 3.

Siedzibą okręgowego pogotowia pożarnego powinno być osiedle położone możliwie w środku obszaru działania pogotowia, posiadające najlepsze warunki szybkiego udzielenia pomocy, w szczególności o ile chodzi o łatwość wezwania pogotowia oraz przejazdu do innych miejscowości.

§ 4.

Obszar działania okręgowego pogotowia pożarnego powinien być dostosowany do jego możności udzielania szybkiej pomocy wszystkim osiedlom objętym działalnością pogotowia, nie może jednak obejmować mniej niż dwie gminy, ani też więcej niż obszar jednego powiatu.

§ 5.

Podstawę przy ustalaniu liczebności straży i pogotowi pożarnych jest pluton składający się z trzech sekcji i stanowiący zespół 25 ludzi w zmianie służbowej wyposażony w odpowiednie środki

przewozowe oraz w sprzęt wystarczający do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

§ 6.

Ilość plutonów straży lub pogotowia uzależnia się od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży lub pogotowia, który określa się według:

1. obszaru działania straży lub pogotowia i liczby mieszkańców zamieszkałych na tym obszarze,
2. sposobu zabudowania liczby i rodzaju budynków,
3. stanu zaopatrzenia w wodę,
4. charakteru przemysłowego (ilości i rodzaju zakładów przemysłowych),
5. charakteru specjalnego (uzdrowiska, położenie nadgraniczne, obiekty użyteczności publicznej, obiekty wojskowe itp.)

§ 7.

Ilość plutonów straży lub pogotowi ustalona w zależności od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk, może być zmniejszona w zależności od:

1. odległości sąsiednich straży i pogotowi pożarnych,
2. sprawności stanu liczebnego oraz stopnia wyszkolenia i wyposażenia w sprzęt straży pożarnych prywatnych znajdujących się na obszarze działania straży lub pogotowia,
3. warunków ułatwiających udzielenie szybkiej pomocy przez straże lub pogotowia sąsiednie (warunki drogowe, zmotoryzowane środki przewozowe, sygnalizacja alarmowa),
4. ilości i rodzajów ochronnych urządzeń przeciwpożarowych znajdujących się na obszarze działania straży lub pogotowia.

W wyjątkowych wypadkach, gdy środki finansowe gminy nie pozwalają na utrzymanie straży lub pogotowia w składzie przewidzianym w § 5, wojewoda, o ile warunki wymienione w ust. 1 na to pozwalają, może zezwolić aby straż lub pogotowie liczyło mniej niż jeden pluton, nie mniej jednak niż jedna sekcja w składzie co najmniej 8 ludzi i wyposażona w sprzęt wystarczający do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

§ 8.

Przełożony gminy po wysłuchaniu kolegium zarządu gminy obowiązany jest opracować plan rozmieszczenia i liczebności miejscowych straży pożarnych oraz ustalić liczbę putonów dla każdej straży.

Plany rozmieszczenia i liczebności straży oraz liczbę plutonów dla każdej straży zatwierdza starosta, a w Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

II. O zaopatrzeniu straży i pogotowi w sprzęt.

§ 9.

W gminach miejskich liczących ponad 40.000 mieszkańców wszystkie plutony (sekcje) straży pożarnej powinny być zmotoryzowane.

W gminach miejskich liczących od 10.000 do 40.000 mieszkańców straże pożarne powinny posiadać co najmniej jeden pluton zmotoryzowany.

W gminach liczących mniej niż 10.000 mieszkańców straże pożarne mogą nie posiadać plutonów zmotoryzowanych.

Okręgowe pogotowia pożarne powinny być zmotoryzowane.

§ 10.

Pluton zmotoryzowany straży lub pogotowia powinien być zaopatrzony w trzy samochody, z których każdy powinien być wyposażony w sprzęt potrzebny do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej.

Pluton niezmotoryzowany straży pożarnej powinien być zaopatrzony w dwa wozy konne, wyposażone w sprzęt potrzebny do przeprowadzenia samodzielnej akcji ratowniczej oraz w trzy beczkowozy konne do przewozu wody.

§ 11.

Za podstawę zaopatrzenia straży w sprzęt techniczny, który składa się ze sprzętu: burzącego, gaśniczego, łącznościowego, ochronnego, oświetleniowego, przeciwgazowego, ratowniczego, sanitarnego, wodnego i specjalnego, służą wzorowe zestawy sprzętu ustalone przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Przełożony gminy ustala szczegółowy wykaz rodzaju i ilości sprzętu potrzebnego do każdej straży lub pogotowia w zależności od stopnia niebezpieczeństwa pożarów lub innych klęsk na obszarze działania straży lub pogotowia (§ 3).

§ 12.

Sprzęt powinien być przechowywany w zamkniętych pomieszczeniach (remizach strażackich) i utrzymywany w takim stanie, aby był zdolny do natychmiastowego użycia przy akcji ratunkowej.

Klucze od pomieszczeń ze sprzętem powinny być przychowywane przez naczelników straży lub pogotowi albo przez ich zastępców w sposób zapewniający natychmiastową możność ich użycia.

Kontrolę nad należytym utrzymaniem, przechowywaniem i gotowością sprzętu sprawują przełożeni gminy przy pomocy naczelników straży i pogotowi.

III. O warunkach jakim powinni odpowiadać straże pożarne ochotnicze lub prywatne aby mógł im być nadany charakter straży miejscowych.

§ 13.

Charakter straży miejscowej może być nadany tylko takiej straży pożarnej, która odpowiada następującym warunkom:

a) ilość plutonów (sekcji) straży odpowiada wymaganiom planu, o którym mowa w § 6,
b) co najmniej 3/4 spośród czynnych członków straży posiada wyszkolenie fachowe według programów, ustalonych właściwymi przepisami,
c) poszczególne plutony posiadają całkowite wyposażenie w sprzęt pożarniczy,
d) straż jest wyposażona w potrzebną ilość urządzeń sygnalizacyjnych i alarmowych, zapewniających szybkie wezwanie członków straży do akcji ratunkowej,
e) straż istnieje co najmniej od roku i wyniki jej dotychczasowej pracy są zadawalające.

§ 14.

Nadanie charakteru miejscowej straży pożarnej tej straży, która nie odpowiada warunkom w § 13 lit. b, c lub d, może nastąpić tylko z zastrzeżeniem, że brakujące warunki zostaną dopełnione w określonym terminie.

§ 15.

W razie gdyby straż przestała odpowiadać warunkom uzasadniającym nadanie jej charakteru miejscowego, starosta po przeprowadzeniu szczegółowej inspekcji straży i po wysłuchaniu opinii zainteresowanej gminy i wydziału powiatowego, pozbawi straż pożarną charakteru miejscowej straży pożarnej.

IV. Przepisy przejściowe.

§ 16.

Wojewoda określi, które osiedla mają charakter przemysłowy lub specjalny (§ 6 pkt. 4, 5). oraz kolejność, w jakiej powinna następować organizacja straży na terenie poszczególnych gmin województwa w zależności od stanu finansowego gminy.

Przy ustalaniu kolejności należy uwzględnić charakter przemysłowy i specjalny osiedli na terenie gmin.

§ 17.

Okres, w którym powinno nastąpić zaopatrzenie straży lub pogotowi w sprzęt, nie może przekraczać lat trzech.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie, wojewoda może przedłużyć okres zaopatrzenia straży lub pogotowia do lat pięciu.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 573).

PISMO OKÓLNE

z dnia 29 października 1937 r.

o stosunku osób, które przesłużyły czynnie w wojsku ponad 5 miesięcy do zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

(Nr. Wojsk. F-70-1)

Do
Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę i starostw.

Wyjaśniając przepis art. 98b ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 86 poz. 601), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że osoby, które przesłużyły czynnie w wojsku ponad 5 miesięcy i zwolnione zostały z czynnej służby wojskowej na skutek uzyskania ulgi z art. 62 ust. 3 i 4 powołanej ustawy, nie podlegają zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

Powyższe wyjaśnienie należy podać do wiadomości zarządów gmin.

Pismo niniejsze wiąże się pośrednio z pismem z dnia 21. IX. 1937 r Nr. Wojsk. F. 18/1 (Dz. U. R. Min. Spraw Wewn. Nr 26 poz. 196).

(—) Waszyński mjr.

Dyrektor Biura Wojskowego

(Przedruk z Dz. U. M. S. W. Nr 30 z dn. 15. XI. 1937 r.)

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 listopada 1937 r.

w sprawie zawiadamiania Min. Spraw Wojskowych o wydaleniu ze służby funkcjonariuszów samorządowych, będących oficerami i pochorążymi rezerwy.

(Nr. SS. 40-112-2)

Do
P. P. Wojewodów, Starostów Krajowych w Poznaniu i Toruniu, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Zgodnie z wnioskiem Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, że przewidziany w okólniku Prezydium Rady Ministrów z dnia 18. VIII. 1937 r. Nr 24 (pismo okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 27. IX. 1937 r. Nr. Pers. 212-4, Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 26, poz. 198) obowiązek zawiadamiania Ministerstwa Spraw Wojskowych rozciąga się także na wszystkie wypadki rozwiązania stosunku służbowego względnie umowy o pracę, czy to w drodze dyscyplinarnej, czy też bez postępowania dyscyplinarnego, z tymi funkcjonariuszami samorządowymi (także funkcjonariuszami zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw samorządowych), którzy są oficerami lub podchorążymi rezerwy, pospolitego ruszenia lub stanu spoczynku, a którzy dopuścili się czynu nieetycznego dyskwalifikującego do pełnienia funkcyj publicznych.

Powyższe odnosi się także do wypadków złożenia z urzędu członków zarządów związków samorządowych.

Obowiązek bezpośredniego zawiadamiania Ministerstwa Spraw Wojskowych (Biuro Personalne) w Warszawie ul. 6-go Sierpnia Nr. 3/5. ciąży w odniesieniu do wypadków rozwiązania stosunku służbowego z funkcjonariuszami miejskimi i złożenia z urzędu członków zarządu w miastach wydzielonych z powiatowych związków samorządowych — na prezydentach tych miast, w odniesieniu do wypadków rozwiązania stosunku służbowego z funkcjonariuszami i złożenia z urzędu członków zarządu w miastach niewydzielonych, w gminach wiejskich i w powiatowych związkach samorządowych — na przewodniczących wydziałów powiatowych, w odniesieniu do tego rodzaju wypadków w wojewódzkich związkach komunalnych poznańskim i pomorskim — na starostach krajowych, w odniesieniu zaś do wypadków rozwiązania stosunku służbowego z funkcjonariuszami śląskimi — na Urzędzie Wojewódzkim Śląskim.

(—) Zbikowski

Dyrektor Departamentu

(Przedruk z Dz. U. M. S. W. Nr. 30, z dnia 15. XI. 1937 r.)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 listopada 1937 r.

o obowiązku odbycia przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej.

Na podstawie art. 2 ust. (1) i art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. o wojskowej służbie pomocniczej (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 783) zarządza się co następuje:

§ 1. Nakłada się obowiązek odbycia przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej na następujące grupy mężczyzn, podlegających w myśl art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. o wojskowej służbie pomocniczej (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 783) obowiązkowi tej służby:

1) studentów szkół akademickich;
2) uczniów (słuchaczy) zwyczajnych (rzeczywistych) innych szkół wyższych państwowych i prywatnych uznanych za równorzędne.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: (—) Sławoj Składkowski

Minister Spraw Wojskowych: (—) Kasprzycki

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 81, z dnia 29. XI. 1937 r.)

Urząd gminy
Michałkowice

Obwieszczenie.

Podaję niniejszym do publicznej wiadomości, iż Rada Gminna na swym posiedzeniu w dniu 12 listopada 1937 r. uchwaliła statut w sprawie utrzymania porządku i czystości w gminie Michałkowice, który jest wywieszony w Urzędzie Gminnym na tablicy ogłoszeniowej przez przeciąg 1 miesiąca począwszy od 1 grudnia 1937 r.

Michałkowice, dnia 25 listopada 1937 r.

Naczelnik Gminy

(—) Fojkis.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego“ należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego“ można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.